

مخاطب اصلی ما نوجوان‌ها هستند ولی طبیعتاً وقتی ما سراغ کودک یا نوجوان می‌رویم، خانواده را هم مد نظر داریم و سعی کردیم برنامه به شکلی طراحی شود که پدر و مادرها را هم جلب کند. به هر حال نوجوان‌ها عمدتاً پرچم‌دار جریان سرود هستند و ما می‌خواستیم یادآوری کنیم که این قالب با ظرفیت خیلی زیادی در اختیار شماست. بیاید حرف‌هایتان را بزنید و برنامه را با خلاقیت در اجرای خودتان به دست بگیرید.

معمولاً وقتی گروهی در صداوسیما شناخته می‌شود پس از آن توقعاتی از آن‌ها می‌شود. بخشی از این توقع برگرفته از رقابت برای شناختن استعدادهای برتر است که

ممکن است بعد از این برنامه به معروف شدن آن‌ها کمک کند آیا شما به فعالیت‌های بعد از این اجراها هم فکر کردید؟

این برنامه سبب شده مردم شاخک‌های‌شان به سمت سرود بروند و طوری شده که در حال حاضر بستر برای کار گروه‌های سرود مهیا شده‌است. خوشحالی‌م که با دیده شدن این برنامه خیلی از همایش‌ها و بزرگداشت‌ها و ... گروه‌های سرود را دعوت می‌کنند و این گروه‌ها می‌توانند مشغول باشند و حتی کار حرفه‌ای کنند و کسب درآمد داشته باشند.

وجه تمایز «هم‌هنگ» با دیگر برنامه‌های استعدادیابی را در چه مواردی می‌بینید؟

این برنامه دو ظرفیت ویژه دارد. اول اینکه از حضور خانم‌ها در مسابقه استقبال کردیم و جنسیت برایمان مهم نبود چرا که بخش قابل توجهی از هنرمندان این حوزه خانم‌ها هستند. اتفاقاً اجرای خانم‌ها بسیار مورد توجه قرار گرفت و علی‌رغم حواشی‌ای که برای یکی از گروه‌های سرود خانم‌ها بوجود آمد ما همچنان مصر هستیم که همخوانی خانم‌ها را که از نظر شرعی هم ایراد ندارد در برنامه جا بیاوریم.

نکته دوم چیست؟

توجه این برنامه به حضور اقوام و گویش‌های مختلف ایران است که سبب گردهمایی استعدادهای بومی و منطقه‌ای شد. ما با نگاهی فرهنگی تلاش کردیم تفرقه اقوام را به وحدت اقوام تبدیل کنیم.

ارزیابی‌تان از واکنش مخاطبان نسبت به «هم‌هنگ» چیست؟

هر چقدر می‌گذرد، مخاطبان «هم‌هنگ» بیشتر شده و برنامه در میان مخاطبان شناخته شده‌است. مخاطبان به این برنامه احساس تعلق بیشتری پیدا کرده‌اند و انگار که برنامه مال خودشان است. به جز بعضی از بخش‌های برنامه که شاید هم سلیقه‌ای باشد مخاطبان برنامه را پسندیده‌اند و نقد تندی به برنامه ندیدم امیدوارم «هم‌هنگ»، برنامه‌ای شود که همه مردم دوستش داشته باشند.

مهدیار عقابی:

خلاقیت برای ما مهم بود

مهدیار عقابی، کارگردان برنامه هم‌هنگ نیز در خصوص شکل‌گیری این برنامه گفت: وقتی صحبت از سرود می‌شود همه به یاد آثار ماندگار دهه شصت می‌افتانند و با حسرت از افول این نوع موسیقی صحبت می‌کردند. این موضوع وقتی برایم جدی شد که احساس کردم با حضور کارشناسان این حوزه می‌توان استعداد‌های مربوط به سرود را کشف کرد و به نوعی سرود را در جامعه زنده کرد.

وی پژوهش برای این برنامه را مهمترین بخش آن دانست و عنوان کرد: ما در ابتدای کار، جریان سرود را ریشه‌یابی کردیم تا به این برسیم که محور برنامه بر چه اساسی شکل بگیرد و به این نتیجه رسیدیم که صرفاً خواندن گروه‌های سرود بر مبنای توانایی خواندن‌شان هدف ما نباشد بلکه اجرای خلاق برایمان مهم بود. یعنی گروه‌ها سواى جذابیت ظاهری چهره و لباس، بتوانند با خلاقیت صحنه را مدیریت کرده با اجرای زنده روح کلمات را به مخاطب منتقل کنند.

عقابى یکی از ویژگی‌های این برنامه را کشف استعداد‌های ناشناخته از دورترین نقاط ایران برشمرد و افزود: ما در مرحله اول که شهر به شهر سراغ این گروه‌ها رفتیم با استعداد‌های دیده نشده زیادی روبرو شدیم که خودمان هم غافلگیر می‌شدیم. به عنوان مثال کسی انتظار نداشت که از جاهایی مثل روستای بشاگرد یا کوت‌عبدا... که از محروم‌ترین نقاط ایران است، گروه‌های سرود خوبی کشف کنیم. حتی ما از میان دختران عشایر گروه سرودی ما را غافلگیر کرد و مطمئن شدیم که مرکز زیادی از برنامه‌ها چقدر می‌تواند منجر به اتفاقات خوشایندی شود.

از انتخاب داوران در مرحله نهایی بگوئید.

در فصل دوم و مرحله رقابت‌های استودیویی پنج داور داریم که نگاه‌های تخصصی‌تر دارند که قرار است ۴ گروه را از میان ۱۶ گروه انتخاب کرده به مرحله نیمه نهایی بفرستند. در این گروه علی لهراسی به عنوان خواننده، بهزاد عبدی آهنگساز و متخصص حوزه موسیقی، سیما تیرانداز استاد دانشگاه، تناتر و بازیگر، محمد مهدی سیار شاعر و استاد دانشگاه و امیریل ارجمند به عنوان بازیگر، خواننده و نوازنده حضور دارند.

اگر بخواهید یک امتیاز ویژه از برنامه را انتخاب کرده و به آن ویژگی افتخار کنید چیست؟

یکی از مزیت‌های «هم‌هنگ» هدف گذاری برای مخاطب نوجوان بود. نمی‌دانم چرا و به چه دلیلی حوزه نوجوان خیلی برجسته نیست. ما برنامه تلویزیونی در حوزه کودک و بزرگسال زیاد داریم اما سهم نوجوانان در این میان خیلی کم است. حتی در سینما، مطبوعات و ... هم برای گروه سنی نوجوان کمتر کار می‌شود.

شاید به این دلیل که واقعاً برای این گروه کار ساختن سخت است و مهارت و درک درست از این گروه سنی را می‌طلبید؟

همان‌طور که درک خانواده‌ها از دوره نوجوانی همراه با ابهام و نادرستی است درک برنامه‌سازان هم از این گروه کامل نیست مگر اینکه کاملاً این نسل بشناسند. در حال حاضر افرادی از نسل‌های دیگر برای نوجوان برنامه می‌سازند و اختلاف سلاقی و فاصله نسل‌ها به قدری زیاد شده که درک درست از فضای ذهنی نوجوان وجود ندارد. به همین دلیل برای کارهای رسانه‌ای کمتر سراغ موضوعات مربوط به نوجوان می‌روند.

پس می‌توان گفت که برنامه «هم‌هنگ» برای نوجوان هاست اولین برنامه استعدادیابی در حوزه نوجوانان است؟

در حالی که سرود ظرفیت عجیب و غریبی دارد و قابلیت رقابت با خوانندگی دارد و چه بسا به دلیل اجزای جذابش از جمله اجرای نمایشی، هماهنگی و لباس می‌تواند جذاب‌تر از خوانندگی و اجرا باشد ضمن اینکه محتوای سرود و مفاهیمی که به مخاطب منتقل می‌شود ضریب بالایی برای تأثیر گذاری دارد.

تغییر گروه داوران، توقف برنامه و پخش مجدد آن به چه دلیل بود؟

بر خلاف تصور مخاطبان که فکر کردند گروه داوران به دلایلی در دور بعدی تغییر کرد باید بگویم که از ابتدا مبنای ما دوری در چند مرحله بود. اغلب می‌پرسیدند که چرا در دور اول انتخابی سراغ بازیگران رفتید و وزن بازیگری در انتخاب داوران بالاتر بود. ما در مرحله کارناوال به دنبال این بودیم که خیلی تخصصی به ماجرا نگاه نکنیم چون مرحله انتخابی بود و اعتماد به نفس گروه و انسجام گروه برایمان مهم بود. از میان داوران گروه بهزاد عبدی از ابتدا سرگروه و همراه فکری و محل مشورت ما در این ۱۴ هزار کیلومتر بود و یک جاهایی جلوتر از همه گروه بود.

یعنی انتخاب بازیگران به عنوان داور اهمیت دادن بخشی به اجرا و پرفورمنس بود؟

حالا که به مرحله دوم رسیدیم می‌توانید به شأن حضور داورانی مثل امیریل ارجمند (بازیگر، آهنگساز و خواننده)، فلورا سام (بازیگر، نویسنده و کارگردان)، عباس غزالی (بازیگر) در مرحله اول استودیویی یا مرحله انتخاب پی ببرید.

اصلاً قرار بود اینها توانایی‌هایی را در گروه‌ها کشف کنند و کارنامه‌ای را برای گروه‌ها صادر کنند که برگرفته از بازیگری و خوانندگی‌شان باشد و ما این ظرفیت را در بچه‌ها دیدیم. با این نگاه آقای غزالی و خانم سام خیلی کمک بزرگی به این فرایند کردند و جنس بازیگری‌هایشان متفاوت بود.